

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ET AMAGERBRYLLUP I 1748

ET AMAGERBRYLLUP

I 1748

VED

MOGENS STRUNGE

Sognepræst i Taarnby.

LEVIN & MUNKSGAARD
EJNAR MUNKSGAARD
KØBENHAVN 1935

Man behøver næppe at have Tilknytning til Amager for at kunne glæde sig over følgende festlige gamle Bryllupsbeskrivelse, hvor Deltagerne i trede Dage efter Landets Skik holdt sig „indbyrdes sømmelig lystige“. Beskrivelsen er tidshistorisk saa værdifuld, dens Sprog saa fornøjeligt og farverigt, og Livsglæden er saa umiddelbar, at det gamle Dokument, hvis Forfatter vi ikke kender, fortjener at blive støvet af og hentet frem i Dagens Lys. At Danmarks Konge og mange af Historiens Personligheder overværede Brylluppet, gør det ikke mindre interessant. Den berømmelige Rimsmed Peder Sparkiær skrev Bryllupssangen, der har et morsomt Vers til hver af Begivenhedens Hovedpersoner. Taarnby Kirkes fornøjeligste Inventar, Bryllupstavlen, og Kongens Bryllupsgave til Brudeparret — en Krystalpokal — der nu findes i Taarnby Præstegaard, er særdeles interessante Minder om den store Dag herude. Det tredje synlige Minde om Begivenheden er det gamle, meget sjeldne Hefte, der her gengives i Faksimile. Det blev i 1749 trykt i H. K. M. (hans kongelige Majestæts) private Bogtrykkeri.

Taarnby Sognekalde Kirkebøger ved Embedet gaar tilbage til 1814, Vielses-tilførelsen fra 1748 findes nu paa Landsarkivet. Her læses:

„Løwerdag d: 10de Augusti Copuleret med Konge-Breefw uden fr.gaaende tillysning Rasmus Svendssøn u.K. og Karen Hans Daatter Møe for ham lover Michel Svendssøn Gaardmand i Tbye, for hende Faderen Hans Hansen den ældere i S.Wester Fæstemanden fra Castrop Fæstemøen fra S:Wester.“

Præstens Tilføjelse i Vielsesprotokollen lyder saaledes: „N.B. Den 10de Augusti til Denne Brudevielsesforretning indfant sig allernaadigst KONG FRIDERICH DEN VTE UDI EGEN HELLIGE PERSOHN i Tbye Kirche (da ieg Professor Wandall var her Præst).“

U.K. betyder Ungkarl, Tbye er Taarnby.

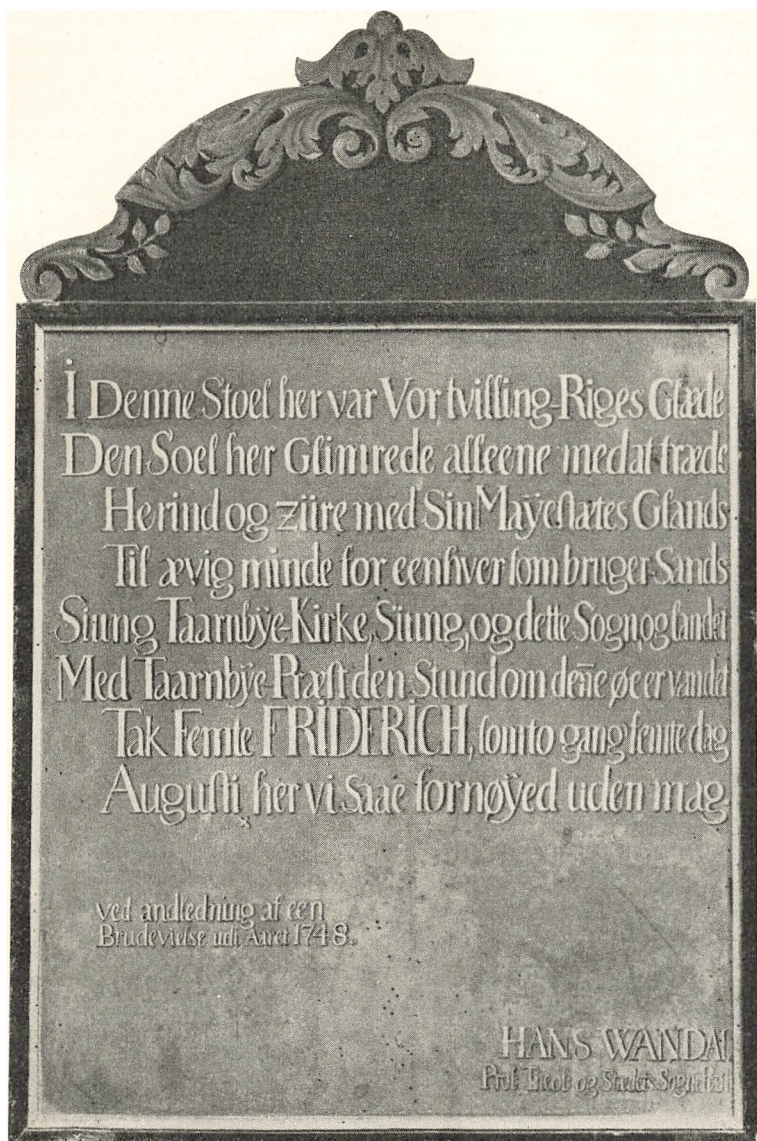
Det fine Brudepar var fra Sundbyerne, der udskiltes fra Taarnby Sogn 8. Juli 1878. Indtil da gik Taarnby Sogn til Christianshavns Volde, ja, endnu tidligere til Refshaleøen. Brudgommen var fra Kastrup, der først udskiltes fra Taarnby 21. Dec. 1917. Det gamle Modersogn Taarnby er rigt paa Fortidsminder, dog er det ikke blot svundne Tider, der gør Sognet rigt og interessant, noget saa moderne som den saakaldte Kastrup Lufthavn hører til Taarnby Sogn, der ogsaa præges af saa store Nutidsforetagender som Amager Travbane og store industrielle Virksomheder, og endnu strækker Sognet sig

fra Kongelunden til København, den mægtige Nabo, der har indlemmet saa megen gammel Taarnby Jord, at der nu ligger en halv Snes Kirker, hvor Taarnby Kirke for et halvt Hundrede Aar siden var den eneste. De gamle i de udskilte Sogne betragter dog stadigvæk den gamle Kirke som „Kirken“. Den gemmer Slægternes dyrebareste Minder, og Sundbyernes trofaste Kærlighed til Taarnby gav sig i 1929 tilkende, da Ægteparret Marchen og Jens Svendsen fra Sundbyvester skænkede Taarnby Præsteembede det Krystalbæger, Kong Frederik V bragte med til Amagerbrudeparret i 1748. Der var oprindelig to Pokaler med Kongens Navnetræk og Krone, men den ene gik til Grunde ved Slægtsgaardens Brand Fastelavnsmandag 1867. En Tigger havde lige faaet fire Skilling. Alligevel satte han Kl. 7½ Ild paa de tre sammenbyggede Gaarde, der laa lige Nord for Sundbygaard. Pigerne sad og malkede, men den fredelige Idyl var paa et Øjeblik forvandlet til vild Panik. De skønne gamle, straatækte Bygninger brændte saa hurtigt, at en Mængde Kreaturer indebrændte. Tiggeren hjalp til med at pumpe paa de gamle Brandpumper hele Natten. Om Morgenen forlangte han to Mark i Løn, og da han ikke kunde faa det, blev han vred og sagde: „Det er ogsaa lige meget, det er mig, der har stukket Ild paa.“ Hans Udaad tilintetgjorde det ene Bæger, og Foden blev slaaet af det andet, der nu har Metalfod med Inskription. Dette Bæger har Slægten paa ægte Amagervis pietetsfuldt værnet om, et typisk Udtryk for Amagerens Kærlighed til synlige og usynlige Minder. Det andet synlige Minde er Wandalls Tavle over Brudestolen, en Kirkestol, der har flere Minder end ret mange andre Kirkestole. Her overværede Svensk-kongen Gudstjeneste den 9. Okt. 1658, og her sad Danskerkongen 90 Aar senere som Bryllupsgæst. Mindetavlen bør bevare sin Plads, til den falder ned af sig selv, selv om Præsten just ikke røber sig som nogen Digter. Det er ikke kedeligt at lægge Mærke til den Fødselsnod, den gode Professor og Præstemand har været i for at faa Rimene til at gaa op. Man mindes uvilkaarligt Digtersukket:

At gøre Vers er ikke let,
især naar man ej kan'net,
og derfor er det og ved det,
at Folk tit gaar i Vandet.

Bemærk det lille Kryds, der morsomt henviser til Fodnoten, samt Stregen over n. Den betegner Dobbeltbogstav.

Om det celebre Brudefølge kan meddeles: Kong Frederik den Femte var Søn af den pietistiske Christian den Sjette (1730—46) og Sofie Magdalenc. De strenge Forældre var ikke videre afholdt, men Frederik var dansk, venlig og mild og derfor folkekær. Man har endog kaldt ham Erik Ejegod den Anden. Da Sverrig i 1743 skulde vælge Tronfølger, rejste 7000 Dalkarle sig og drog bevæbnede til Stockholm for at fremtvinge, at den danske Kronprins blev svensk Konge. Der opstod blodige Kampe i Stockholms Gader. Nær var Skandinavien atter blevet forenet under den danske Kongekrone; men Hertug Adolf Frederik var det mægtige Ruslands Ven, og Dalkarlene maatte skuffede vende hjem igen. Samme Aar giftede Frederik sig med den engelske Kong

Georg II's Datter Louise. Hendes Kærlighed til det danske, hendes Omsorgsfuldhed og hjertevarme Godgørenhed gav hende en stor Plads i Nationens Hjerte. Sparkiær ønsker i Vers to, at hun snart maa føde en Prins. Ønsket opfyldtes 29. Jan. 1749, to Aar før hendes bratte Død i 1751. Det skjulte Pant, Sparkiær omtaler i Vers 4, trivedes til en Mand, Chr. 7. Før var der „kun“ Prinsesser. Frederik den Femtes Regeringstid skal mindes som en lykkelig Fredstid, skønt Krigene rasede næsten overalt i Europa, og Freden satte rige Frugter i et blomstrende Aandsliv. Holberg, som Frederik V gjorde til Baron, Hofpræst Bluhme, Ewald, der skrev den danske Kongesang, Wessel, Klopstock, Niebuhr og den lærde teologiske Professor Erik Pontoppidan, fra hvem vi henter saa megen historisk Viden, hører til Tidens Stormænd.

Da Kongen døde 1766, 43 Aar gammel, var der oprigtig Sorg. Folket havde baaret over med Kongens Svagheder og hellere set paa hans hjertensgode Sindelag. Ved hans Baare skrev Ewald sin berømte Kantate :

Hold Taare op at trille,
og du, vor Cithar, stille,
nu bæres Kongen bort til Graven.

Kong Frederiks Datter Sofie Magdalene blev senere svensk Dronning, Kong Gustav III's Brud. Slægtskabet mellem Broderfolkernes Kongehuse i Norden fornyedes atter og atter gennem Tiderne som et værdifuldt Baand mellem de tre engang forenede Nabolande.

„De kiække Mænd“ i Vers 5 skal nu præsenteres.

General Henrik von Scholten var Chef for det holstenske Regiment i 1736, Kommandant i Rensborg 1740, i København 1742, Chef for det laalandske Regiment 1749. Han deltog med de danske Hjælpetropper i den spanske Arvekrig 1701—14, blev alvorligt saaret i det berømte Slag ved Malplaquet 1709, deltog i den store, nordiske Krigs Felttog med de danske Tropper i Pommern og Norge, var Chef for det danske Hjælpekorps i den polske Tronfølgekrig 1734—36, — ejede Estrup og Skodborghus, døde 1750.

Stiftamtmand von Osten var Statens Finansdirektør, Chef for Øresundets Toldvæsen, Amtmand i Bergen 1728, i Sorø 1735 —, gift med Oberst Lützows Datter. Han døde 1764. Joakim Skovgaards og Kai Nielsens skønne Stenreliefarbejde i Taarnby Kirke er skænket af Slægten Lützow i 1932. Slægten Lützow har Gravplads i Taarnby.

Lensgreve Adam Gottlob Moltke fødtes paa Godset Riesenow i Mecklenburg. Hans Fader var Tysker, men en Tid dansk Officer. Adam blev som ung Kammerpage for den syvaarige Prins Frederik, og til Døden bestod der et trofast Venskab mellem dem. Efter Prinsens Tronbestigelse i 1746, to Aar før Amagerbrylluppet, overvældedes Moltke af kongelige Naadesbevisninger. Kongen forærede ham Godset Bregentved og ophøjede ham i 1750 til Greve. Ved Amagerbrylluppet 1748 var han altsaa endnu ikke Greve. Han døde 1792.

Den morsomme og berømte Poet Peder Sparkiær glimrede især som Lykønskningsdigter ved berømte Mænds og Kvinders Fødselsdage og ved Hoffets Festsdage. Allerede gamle Fader Holberg omtaler ham i „Nyaars-Prologus“

1723 som een, der skriver Vers, er Medlem af „Den danske Bande“, er „Komponist af Musikken“, men han stilles i et humoristisk Skær. Alligevel naaede han at blive „Hofviolon og Hoforganist“. Da han skrev en „Musiktraktat“, (som han aldrig fik trykt), understregede han, at det er noget nyt at se noget saadant „paa vort kiære Fædrenemaal“. Han var efterhaanden ikke blot Specialist i Fødselsdagskantater, men lavede saavel Melodien som Versene. Hans Kantate ved Tronskiftet 1730, ved Slotskirkens Indvielse 1740 og „Klagesangen over Kong Christian den Sjettes Død“ 1746 vandt Ry. Han døde 1761. Men flere af hans Lejlighedsviser lever fremdeles.

Bemærkningen om, at Generaladjutanten kom tilbage og opholdt sig i Brudehuset, saa Københavngæsterne kunde komme ind af Amagerport efter 9, ruller et morsomt Perspektiv frem for os; naar Landsfaderen Frederik 6. gik i Seng, blev den kongelige Residensstads Nøgler anbragt over Kongens Hovedgårde. Hvad vilde de gode Københavnerne og Amagerkanerne nu sige til en saadan Foranstaltning. Dengang var der Justits.

Om Hollænderbyens Skout, der deltog i Brylluppet, haaber jeg at kunne fortælle i en Bog om Amager.

Om den Præst, der forrettede Vielsen, skal følgende fortælles. Johan eller Hans Wandall fødtes i København 9. Juni 1693 som Søn af Professor, Dr. teol. W. og Hustru, født Poggenberg. Student 1710, Kandidat 7. Oktober 1713 med Laudabilis. Han studerede ved udenlandske Universiteter 1716—18. Professor i Filosofi, siden i Teologi. Magister (Doktorgraden) 1722. Consistorialraad 1731. Gift 5. December 1725 med Apotheker Nickels Datter i Slagelse. Han blev Sognepræst til Taarnby 18. Maj 1726. Hans Navn staar paa Brude tavlen i Kirken. W. var en grundig, lærd og anset Mand, en stor Begavelse. Men han maatte lide den Tort at blive irettesat af Biskop Worm for nogle Fejltrin. Menigheden saa imidlertid op til hans store Dytighed; den forstod, at den i ham havde en betydelig Personlighed som Præst, og da han var mild og afholdt, gik det ham, som det gik Kong Frederik. Man bar over med Ufuldkommenhederne, for der var saa mange gode Sider at se paa. W. er Nr. 12 i Taarnbypræsternes Række efter Reformationen. Han døde i Taarnby 8. Marts 1757, 63 Aar gl.

Brudetalens Tekst hentede Pastor Wandall ved Brylluppet i 1748 fra Salme 90, den Salme, der begynder saaledes: „En Bøn af Moses, den Guds Mand. Herre, du har været vor Bolig fra Slægt til Slægt. Før Bjergene blev til, og du dannede Jorden og Jorderige, fra Evighed til Evighed er du Gud.“ Salmens sidste Vers, der var den egentlige Tekst, lyder saaledes: „Mæt os aarle med din Miskundhed, saa ville vi synge med Fryd og være glade i alle vore Dage. Glæd os efter de Dage, som du har plaget os, efter de Aar, som vi have set Ulykke. Lad din Gerning aabenbares for dine Tjenere og din Herlighed over deres Børn. Og Herrens vor Guds Livsalighed være over os, og gør du vore Hænders Gerning fast for os, ja, gør vore Hænders Gerning fast.“

Brudesølvet og Brudekronen prydede antageligt hin berømmelige Brud i 1748; men om disse Klenodier og om gamle Amagerbryllupper i Almindelighed har jeg efterhaanden samlet saa meget Stof, at det maa danne et Hefte for sig. Jeg haaber, at ikke blot Taarnby Sogn, men ogsaa de mange Dattersogne vil interessere sig saa meget herfor, at man vil hjælpe mig at faa nær-

værende Hefte solgt i et saa stort Antal, at Udgifterne nogenlunde kan dækkes. Sker dette, vil Heftet om Brudesølvet blive trykt; skulde der fremkomme Fortjeneste for mig, tilfalder den Menighedsarbejdet. Om Brudesølvet skal her kun bemærkes, at det ikke blev baaret af nogen Brud efter 1899, før det den 11. Febr. 1929 atter toges i Brug. Til Gengæld bæres det nu næsten af alle Brudene. Af de 63 Brude, der blev viet i Taarnby Kirke 1934, bar ca. 50 Sølvet, hvad man ikke kan undre sig over; thi et mere højtidsfuldt og skønt Brudesmykke skal der ledes længe efter. Og om det er skønnest paa en hvid Brudekjole eller paa en mørk Dragt, hvor Sølvet bedre ses, det er vanskeligt at afgøre. Men Sølvet's festlige Klange høres som smaa Klokker, og dets Medailler funkler i Lysenes Skær, medens Bruden føres op ad Kirkegulvet.

Udførlig
RELATION

Om det Bryllup og den Cermonie
Deres Kongelige Majestæt allernaadigst be-
hagede at benaade og bæere med Sin allerhønest
Nærværelse paa Amager i Sündbye-Bester
den 10 Aug. 1748 afvigte.

Saa snart Deres Kongelige Majestæt kom dem i Sigte; som til den ende i Thaarne-Byses Kirke-Taarn vare be-
stiltte, begyndtes der med Klokkerne at kiime til Hans
Majestæt igiennem Præste-Residencen kom til Kirke-
Gaarden: Amagerne vare paa begge Sider opstiltte til Kirke-
Døren, hvor igiennem Deres Majestæt passerede til Kirken og
blev modtagen af Hr. Professor Wandell, Tvende Smaae Ama-
ger. Piger bestroede Benen med Blomster for and til Den for
Deres Kongl. Majest. i Kirken udyntede Stoel, da strax blev
muliceret af 20 der til bestiltte Personer, alle i Landets almin-
delige Dragt, med blaae Tøyer og foerede Huer, efterfølgende:

Velkommen Herrens Salvede!
Næst Gud os Intet fiærere
Paa Denne Dag kand være!
Tak for Du vilde Dette Land
Og Brude-Parrrets Ringe Stand
Benaade saa og Være!

X

Der.

Derefter blev under Basuners Lyd siungen det første Vers af:
J Jesu Navn skal ald vor Gierning skee: Professor
 Wandell traade midt i Chor-Døren, hvor Brude-Pæred efter
 Landets Skik stoede men Vielsen varede: Efter en kort Tale over
 den gode Psalmes sidste Vers og da Vielsen var til ende, gik
 Brude-Pæred ned i Deres Stoele og Professor Wandell for Al-
 tared, hvor imidlertid blev musiceret det sidste Vers af fore-
 gaaende Psalme; Organisten begynte derpaa den sædvanlige Psalme
 til Offers: **U**f Høyheden oprunden er: som tillige med
 Degnen samme fuldførte men Offered varte: **B**rudgommen
Rasmus Svendsen gik først, ham fulgte Hans Førere Ampts-
 forvalterrn Cancellie Raad Lemwig og der paa en ung Amager:
 Derefter offrede Deres Excellence Hr. General og Commandant
 von Scholten, Deres Ex. Hr. Geheime-Raad von Osten: Deres
 Excellence Hr. Geheime-Raad og Ober Hoff-Marschal Moltke,
 Hr. Cammer-Herre von Stökken, Hr. Stald-Mester Brokken-
 huus Hr. Cammer-Junker Brokkenhuus, Hr. Cammer-Jun-
 ker von Hein, Hr. General Adjutant von Osten og De øvrige af
 Sviten med De fra Kiøbenhavn indbudne Bryllups-Giester, der-
 efter Brudens Fader **Hans Hanssen**, ham fulgte det unge og
 dem det gamle Mandkion af Sogneds Indbudne: Derpaa kom
 Bruden **Karen Hanssens** med sin Brude-Pige og sin Brude-
 Kone Frue Biörns, Dem fulgte De fra Kiøbenhavn indbudne
 Fruentimmer: Efter Dem kom Brudens Moder, Landets
 unge Piger og tilsidst De gifte Koner: Hvilke alle, endog Den
 ringeste og mindste blev benaaded med En Særdeeles Naadig
 Hilsen da De passerede og repasserede Deres Kongl. Majest.,
 som sandelig ikke var at andsee uden med en ret inderlig Hiertens
 Glæde, saa at og De forbiegaaende lod Taare falde af Glæde
 over Saa Stor og Særdeeles Høy-Kongelig Naade og
 Mildhed, hvorpaa Deres Kongl. Majest. begav Sig igien af
 Kirken, og blev da af forommeldte Personer Efterfølgende
 affsiungen:

Taf!

Sat! allernaadigste Monarch!
 Men Eræerne har Lov og Bark
 Og Landet Roer giver,
 Den Raade Du i Dag lod see
 Hos os og Efterkommerne
 I Ewig Mindre bliver!

Deres Kongelige Majestæt behagede allernaadigst at tage med
 Sit Høye Følge ned i Brude-Huuse i Sundbye-Besker, hvor
 Deres Kongl. Majest. allerunderdanigst blev modtagen med Pau-
 ker og Trompetters Klang, der og under Den dertil foranstaltede
 Collation stedse lod sig høre ved Deres Kongelige Majestæts og
 Det Høy-Kongelige Huus Deres tilsonste Belgaaende, sær-
 deles i Den dertil forfattede Sang af Sparkiær:

Mel. Victoria vor Slutning er:

Iste V.

Rom! det gaae Kongen ævig vel!
 Kong Friderich den Femte!
 Det maatte nage Sind og Siæl
 Om denne Skaal vi glemte,
 Gid Kongen længe leve maae!
 Og En velsigned Alder naae;
 Thi inted Regimente
 Hans Lige Sig fand vente!

2 V.

Gud giv os Den Belsignelse,
 Som vi ey nok fand priise!
 Og Som Sig Hver i Rigerne
 Tilsonste ved LOVISE!

) (2

En

EN PRINTZ vor Dronning skienke GUD!
 Derpaa gaar Alles Onske ud,
 Der hos, at fra ald Fare
 GUD HENDE vil bevaare!

3 V.

Vor Konges MDDEN, som En Hver
 Velsigner, GUD velsigne!
 PRINCESSERNE En Hver i Sær
 Sin Høne Aftom ligne!
 Den gandske Konge = Stamme Staae
 Til Elementerne forgaae!
 Men Slegt skal Sig formeere
 GUD lade Den florere!

4 V.

Det Skulte Pandt, vi haabes til,
 Vi onske vel fremdrages!
 Hvad GUD os ellers give vil
 Med Tak bor imodtages,
 Dog, maae det Trives til En Mand
 Der Thronen understotte kand!
 Vi GUD igien vil skienke
 Alt det vi kand optænke!

5 V.

De Rieffe Mænd, hvis Biisdom skal
 Vor Konges understotte,
 GUD sætte iblandt Deres Tall
 Der see paa Alles Nytte!

GUD

Guds see igien til Deres vel!
 Og glæde Dem til Liv og Siæl!
 Saa skal De aldrig glemme
 Hvad billigt er at fremme!

6 V.

Det var en u-forsvarlig Sag
 Om vi erindred ikke
 Det vakre Brude-Par i Dag
 For Deres Skaal at drikke:
 Ved Guds og Kongens Naade De
 I Huus og Hiem Belsignelse
 Sig Dagligen maae vente
 Af Kierlighed til Rente!

7 V.

Til Sidst Den Skaal vi tage fatt
 Som os til Slutning rester,
 Vi onske Verten en god Natt
 Med Sine vakre Giester:
 Ud Aare møde vi igien
 Naar Bruden med Sin Senge-Ben
 See inden Deres Begge
 En liden Kæle-Dægge!

Brude-Parred havde og Den Høye Naade at indstille sig for
 Taffeled: Deres Kongl. Majest. beviiste Dem Den Høye og
 Kongelige Naade med hosværende Høye Herrer at drikke Deres
 Sundhed under Pauchers og Trompetters Klang, for hvilken
 Høy-Kongelig Naade det blev og tilladt Brude-Parred igien

) (3

under

under Paukkers og Trompetters Klang at takke allerunderdanigst, Brudens Fader Hans Hansen aflagde og i Sær Sin allerunderdanigste Taksigelse saa vel for Den Overmaade Store og Højkongelige Naade Hans ringe Huus var vederfaerd, som for Den Det Gandske Land ved denne Leilighed blev deelagtig udi:

Efter Taffeled behagede Deres Kongelige Majestæt allernaadigst at see De ved Saadan Leilighed brugelige Dantse, som, at dantse Uged af Koppen, og at dantse igiennem Ringen, til den ende fremstillede Hr. Agent Biörn 2de Amagere, der med en besynderlig Færdighed øvede disse Dantse til Deres Kongl. Mayestés. og alle tilstøde værendes Særdeeles Fornøielse: Deres Kongelige Mayestæt behagede Siden at befæle De Andre Leiligheder, hvor De inviterede Bryllups-Giester af Landets Folk skulde tracteres.

Den Almindelige Glæde udbrod offentlig ved Deres Mayestæts Bortgang af Brude-Huused, da Saa vel alle Tilskuerne som Landets Eegne forsamlede Folk i et hierteligt og vedvarende Vivat udraabte tusinde Lykønskninger over Saa Mild og Saa Naadig en Monarch! hvis velsignede Dage blive saa Mange for os, som vore Velsignelsers Ønsker ere daglig for Ham!

I alle disse Forandstaltninger haver Hr. Biörn viist Sin Sædvaanlige Flid i at fornøye Deres Kongelige Mayestæt og glæde Det Almindelige; Thi efter Deres Kongl. Mayestés. Bortgang bleve saa vel De fra Kiøbenhavn, som og De fra Hollænder-Byen indbudne, hvoriblant indfandt sig Den Fornemste Dyrigheds-Mand der, Schauten Jacob Bakker, tillige med De fleeste Deres Eegen Soagn og Bye tilhørende Giester, vel og efter Landets Stik paa beste Maader tracterede:

Deres

Deres Kongelige Maanestæt viiste endnu strax Sin Særdeeles Fornøielse og Store Naade for Bryllups-Giesterne, i det Hr. General - Adjutant von Osten kom tilbage og opholdt Sig i Brude-Huused efter allernaadigste Befaling, saa længe der endnu vare nogle af Kiøbenhavns Folk tilbage, paa Det De kunde komme ind af Porten, som ellers lukkes Klokken 9 eller halv Tio, men allernaadigst ved Ham var befalede at holdes aaben til hand kom ind igien: General-Adjutanten formeerede derved alle tilstødeværendes Glæde, saa at endog General Adjutanten, Hr. Agent Biörn og Schouten Jacob Bakker fra Hol-lænder: Byen sluttede imellem Sig Det gierne i Saadan glædelig Forsamling forefaldene broderlige Venskab, og varede denne Lyftighed Natten over, da En hver havde nok med hietelig Fornøielse at tale om Den Store og Særdeeles Høy-Kongelige Naade og Mildhed Deres Kongelige Maanestæt havde allernaadigst ladet see mod alle endog De Mindste, hvorføre Deres Kongelige Maanestæt blev velsigned med mange usigelige Ønsker og i sær med dette:

Kom! det gaae Kongen ævig vel!
 Kong Friderich den Femte!
 Det maatte nage Sind og Siæl
 Om Denne Skaal vi glemte:
 Gid Kongen længe leve maae!
 Og En velsigned Alder naae;
 Ehi Intet Regimente
 Hans Lige sig kand vente!

Denne

Denne Cermonie endtes alt saa for den Dag Med en Stor
 Fornøjelse for Alle tilstæde værende, som og for Landets Eegne
 Beboere, hvilke sidste i 3de Dage der efter have, efter
 den Skik Landet medfører, holdt Sig indbyrdes
 sømmelig lystige.

Kjøbenhavn, Trykt udi H. K. M. priv. Bogtrykkeri.

